

" onderweg "

Marja van Staalduinen

Kersttoneelstuk voor volwassenen. 6 Spelers. Eén blijvend decor.

Het stuk speelt zich af in een koffiebar in een grote stad. Deze koffiebar is overdag een rustpunt voor winkelend publiek en 's avonds heeft de bar een soort buurt café functie. Uitbaatster Thea beheert de tent. Ook op kerstavond, wanneer de meeste zaken sluiten, blijft "onderweg"open voor de buurt. Twee van haar vaste klanten zijn of vrijwilliger of hebben een vast dienstverband in de publieke hulpsector. Beide hebben (pieper-)dienst en maken het een en ander mee op deze bewogen kerstavond.

Het stuk start met de binnenkomst van een dame uit de hogere klasse, die op een onfortuinlijke manier tegen een lantarenpaal was opgelopen en zichzelf "kwijt" is door een tijdelijk geheugen verlies.

Thema's in dit stuk zijn uiteraard het kerst thema en de toenemende agressie tegen hulpdiensten.

Spelers:

T. Uitbaatster Thea. Resolute dame van 50 á 60 jaar.

J. Johanna. Lid van de vrijwillige brandweer. Vrijgezel. Leeftijd tot 45 jaar (in verband met leeftijdsgrens van de brandweer). Vaste klant/vriendin van Thea.

E. Ella. Journaliste. Leeftijd 30+. Vaste klant.

K. Karel. Dominee. Leeftijd 30+. Vaste klant. (kan evt.ook een vrouw zijn)

X. "Trix". Een goed geklede dame, die een bult heeft op haar hoofd en een een gewonde knie heeft. Leeftijd rekbaar.

A. Arie. Ambulance verpleger van rond de dertig.

Decor bestaat uit een hoge bar met drie of vier barkrukken. Op een verhoging tegen achterwand een bank met tafeltje. Ingang verborgen achter een gordijn.

EERSTE BEDRIJF

Achter de bar is Thea, eigenaresse van "Onderweg", druk bezig met haar werkzaamheden. Aan de bar zitten, met hun gezicht richting publiek, vaste gasten Johanna en Ella. Met een belletje gaat de deur van de koffiebar open en wankelt er een goed geklede, verward uitziende dame naar binnen. Ze houdt haar hand tegen haar voorhoofd, waar een dikke bult zichtbaar wordt en haar knie vertoont een grote schaafwond. Ze stamelt:

X. "Hallo, is hier iemand, die mij kan helpen"?

Johanna schiet van haar kruk af en helpt X naar de bank van de koffiebar. Met een duidelijk hoorbare kreun gaat de vrouw zitten. Thea, die even gestopt is met werken, en Ella kijken belangstellend toe. Johanna gaat naast de onfortuinlijke vrouw zitten en zegt:

J. "Nou, nou, mevrouw, dat is een lelijke bult op uw hoofd. En een lelijke wond aan uw knie. Wat is er gebeurd"?

Ella, die denkt nieuws te ruiken, komt snel van haar kruk af, om niets van het nieuws te missen.

X. "Ik geloof dat ik tegen een lanparentaal(!) ben aangelopen, en die gaf niet mee".

Ella, Johanna en Thea moeten onwillekeurig lachen en wisselen een begrijpende blik met elkaar na deze uitleg, maar direct trekken ze hun gezicht weer in de plooi. Johanna vraagt:

J. "Thea, heb jij een koele natte doek voor deze gast? We moeten zien die zwelling te stoppen. Tjonge...wát een bult....oh ja én de verbanddoos Thea die heb ik ook nodig om deze knie te verbinden".

Thea komt aanlopen met een natte doek en de verbandtrommel en geeft ze aan Johanna.

T. "Alsjeblieft Johanna, meer EHBO spullen bezit ik niet".

J. "Dank je".

Thea geeft de natte doek aan X die hem tegen haar hoofd drukt en Johanna begint de knie te verbinden.

T. "Alstublieft, mevrouw. Zal ik een kopje koffie of thee voor u maken, voor de schrik? Van de zaak natuurlijk! "

X kijkt haar verdwaasd aan en reageert:

X. "Welke zaak?"

T. "Nou, deze zaak natuurlijk (*maakt een alles omvattend gebaar*). Mijn koffiebar "ONDERWEG"!

X lijkt te schrikken van het woord koffiebar, en reageert:

X. "Is dit dan zo'n..eh...drugstent? "

T. (*lachend*)"Nee, mevrouw, dit hier is nou een échte koffiebar. Wij schenken alleen koffie in alle soorten en maten. Ook wel thee en soms wat frisdrank. Voor dat andere zweverige spul moet u een paar straten verderop zijn".

X. (*zucht duidelijk opgelucht en zegt:*) "Nou, dan koffie graag!"

Johanna is ondertussen doorgedaan met het verbinden van de knie en begint X wat vragen te stellen. Nieuwsgierige Ella blijft er dicht omheen cirkelen en geeft zo nu en dan wat aan.

J. "Mevrouw, bent u nog bewusteloos geweest, want dan moeten we de dokter voor u bellen".

X. (*bibberig*) Nee, ik geloof van niet.....nee dat is niet nodig....alleen mij hoofd... Tjonge, wat een dreun. Het galmt nog na van binnen! En mijn knie lijkt wel in brand te staan.

Thea komt ondertussen aanlopen met een kopje koffie en zet het op tafel neer. Later kan Johanna het aangeven. Thea gaat weer terug achter de bar.

J. "We kijken het wel even aan mevrouw. Komt u eerst maar even op verhaal. Ik weet wel wat ik doe hoor, want ik ben lid van de vrijwillige brandweer en heb mijn EHBO-diploma. Hier, deze koffie van Thea doet vast wonderen".

E. "Zeg mevrouw, kunnen wij iemand voor u bellen om te melden dat u hier bent aangeland, of om te vragen of ze u op komen halen"?

X lijkt antwoord te willen geven. Ze haalt daarvoor al adem als ze plotseling stopt, diep na lijkt te denken en uiteindelijk moedeloos zegt:

X. "Ik weet het niet....hé, dat is gek.....ik weet niet wie ik ben....."

E. "Heeft u geen tas bij u met uw papieren of rijbewijs, dan zoeken wij het wel even op voor u, hé Johanna "?

Johanna kijkt al speurend langs de armen van X maar ziet niets wat ook maar op een tas lijkt. Dan vraagt ze:

J. "Wáár bent u tegen de lantarenpaal gebotst mevrouw, dan ga ik even kijken Misschien ligt hij daar nog ergens in de buurt".

X maakt een vaag gebaar naar de deur en mompelt iets onverstaanbaars. Ella en Johanna kijken elkaar aan en Ella zegt:

E. "Johanna, ik zou maar even hier in de directe omgeving kijken. Dit kan nooit ver weg gebeurd zijn. Zo ver ga je niet met zo'n hoofd en zo'n knie".

J. "Goed plan Ella".

Ze trekt haar jas van de kapstok en gaat de deur uit. Thea komt aanlopen met een "verse natte doek die ze wisselt met de oude. Dan geeft ze de koffje in de andere hand van X die nog niet aan drinken was toegekomen:

T. "Hier mevrouw, daar knapt u van op en geef die andere doek maar weer mee. Ella, ik zal een bak koel water op de bar zetten en als jij dan af en toe de doek wil koelen ga ik weer verder met mijn werk achter de bar".

Thea trekt zich weer terug achter haar bar en zet een teiltje water op de bar. Ella komt deze halen. X drukt dankbaar de nieuwe koele doek tegen haar voorhoofd en zegt:

X. "Dank jullie wel dames, voor deze goede zorgen".

Dan komt Johanna weer binnen en houdt triomfantelijk een damestas omhoog. Ze loopt er mee naar X en zegt:

J. "Komt deze tas u bekend voor mevrouw? Hij lijkt uw naam te schreeuwen"!

X kijkt weifelend naar de tas en dan naar haar kleding en schoenen en zegt dan:

X. "Hij lijkt goed te passen bij mijn kleding en schoenen van vandaag, dus dan zal hij wel van mij zijn".

J. "Hij lag in de goot, drie lantarenpalen verderop. Minpuntje: hij lag open"!

E. "Nou, daar gaat onze hoop op uw identiteit mevrouw. Zeg, mogen wij van u kijken of wij nog iets in de tas kunnen vinden, waaruit uw naam blijkt"?

X. (*twijfelend*) "Doet u dan maar..."

Ella doorzoekt alle vakken en opent alle ritsen die ze maar kan vinden. J en X kijken gespannen toe.

E. "Nee....niets....nada...niemendal! De waardevolle inhoud zal wel prooi zijn geweest voor zakkenrollers of andere mensen met losse handjes, die hierin een buitenkansje zagen. Tegenwoordig is andermans bezit niet heilig meer. Het valt me trouwens mee dat ze de tas zelf lieten liggen. Dit is een prachtig exemplaar. Maar ja, géén papieren, géén portemonnee en dus géén naam!"

Teleurgesteld zakt X terug in de kussens van de bank. Johanna hangt haar jas weer op en richt zich dan weer tot X:

J. "Weet u wat we zullen doen? We laten u hier een poosje rustig op de bank zitten met uw tas en wie weet zit er toch iets in dat u ineens op het goede spoor kan brengen, oké?*(richt zich dan naar Thea)* Thea, het is kerstavond. Alles wat deze dame nodig heeft hier vanavond zet je maar op mijn rekening".

E. "Dat is een nobel gebaar van jou Johanna. Weet je wat...we delen de kosten! En als ze straks toch niet verder komt met haar identiteit kunnen we altijd alsnog de politie bellen, toch "?

T. "Goed plan dames, maar de eerste koffie wás al voor mij. Ik stel voor dat we delen met ons drieën.*(richt zich dan weer tot X)* Hier in mijn bar zijn we allmaal gelijk en noemen we elkaar bij de voornaam. Ik ben Thea en dat zijn Ella en Johanna. Als u het goed vindt noem ik u voorlopig maar miss X, of nee nog beter: Trix!, dat klinkt heel wat menselijker".

J. "Menselijk, bijna Koninklijk zou is zeggen. Ik zat zelf te denken aan V.Z.N.".

E. "V.Z.N."?

J. "Ja, vrouw zonder naam! Maar ja, dat is toch veel te lang. Trix is veel beter"!

Johanna en Ella nemen weer plaats aan de bar en laten Trix rustig met haar tas alleen op de bank achter. Trix haalt langzaam stuk voor stuk de inhoud van haar tas tevoorschijn en stalt dit uit op de tafel voor haar. Neemt zo nu en dan iets op en kijkt er aandachtig naar. Dit blijft ze voorlopig doen terwijl het stuk verder gaat.

T. "Zeg dames, het is nu acht uur en als Trix om negen uur nog niets weet, dan bel ik wél naar de politie hoor. Half tien sluit ik hier de tent en dan wil ik graag dat er een oplossing voor haar gevonden is".

Even kijken ze stil naar Trix, die wat ongelukkig naar de spullen kijkt, die voor haar uitgestald liggen. Soms pakt ze wat..kijkt....en legt het dan weer diepongelukkig terug. De dames aan de bar keuvelen verder:

T. "Triest hoor, zo iets. En dan op kerstavond".

E. "Dit kan een leuk artikeltje worden voor mijn column in de krant van de komende week".

J. "Ja, dan kan je gelijk een oproep doen aan de "eerlijke vinder" of hij de ontbrekende inhoud van Trix haar tas terug wil geven".

T. "Denk je nou werkelijk dat daar nog iets van terug komt?! Toe nou!"

J. "Ach, je weet nooit hoe een koe een haas vangt! De wonderen zijn de wereld nog niet uit en wie weet hebben de kerstdagen nog een verzachtende werking op de harde mentaliteit van de mensen van nu".

E. "Zo goedgelovig ben ik net zo min als Thea, maar ik zal een poging voor je wagen, goed"?

Het is even rustig aan de bar. Dan pakt Trix plots een flesje parfum op van de tafel en loopt er hoopvol mee naar de dames aan de bar:

X. "Zeg, kennen jullie dit luchtje, of iemand die dit gebruikt? Er staat "Coco Chanell" op".

J. "Zegt mij niets. Ik ga meestal met een boog om parfumerieën heen. Al dat dure spul kan ik me niet veroorloven. Jij misschien Ella"?

E. "Coco Chanell" zegt mij wel iets. Maar u denkt toch niet werkelijk, dat hier iemand in staat is een mens te identificeren alleen op grond van het luchtje van een bepaald soort parfum"?

X. *(teleurgesteld)* Oh...nee...jammer....ik dacht dat luchtjes heel persoonlijk waren en wie weet...".

T. "Ja, luchtjes zijn héél persoonlijk en dat wil ik graag zo houden. Vandaar de luchtverfrisser op het toilet hier! hahahah".

J. "Dames, dames, niet zo flauw. Trix hier komt blijkbaar uit een ander milieu,

waar dit soort dingen normaal zijn. Maar voor ons hier in "Onderweg" is vooral de geur van diverse soorten vers gezette koffie herkenbaar. Sorry Trix, op dit punt kunnen wij jou dus niet helpen".

Trix druipt teleurgesteld af en gaat weer zitten op de bank.

T. "Ik ga toch nu maar even bellen met de politie. Ik bedenk me net dat er op kerstavond waarschijnlijk minder dienstdoende agenten zullen zijn. Trix is geen spoedgeval en dan zal er dus wel wat tijd overheen gaan voor er iemand hierheen komt".

E. "Daar zou je wel eens gelijk in kunnen hebben Thea".

Thea pakt haar telefoon en gaat naar achteren. Ze draait zich nog even om naar Johanna:

T. "Johanna, doe mij een plezier en neem het hier even waar"!

SPOT UIT

TWEEDE BEDRIJF

SPOT AAN

Decorsituatie ongewijzigd. De klok is een uurtje verder gezet. Trix zit nog altijd op de bank. Johanna en Ella zitten samen aan de bar en Thea zet net een mini kerstboompje met lichtjes aan op de hoek van de bar.

J. "Ik heb het niet willen vragen, maar was je het boompje toch vergeten Thea?"

T. "Nee, eigenlijk stond hij achter en vergeet ik hem steeds mee naar de bar te nemen. Maar met zijn boompje is Dirk er dan ook een beetje bij".

E. "Het is alweer 5 jaar geleden hé? (Thea knikt van: ja) Wat vliegt de tijd toch!"

De deur gaat open en Arie, de ambulance verpleger, komt boos binnen. Hij smijt zijn reflecterende jas richting de kapstok en beent met grote stappen naar de bar. Met een boze armzwaai zwiept hij het kleine kerstboompje van de bar op de grond en gromt:

A. "Klote kerst...voor mijn part wordt het nóóit meer kerstmis!"

Geschrokken van deze uitbarsting kijken de dames hem aan. Zelfs Trix staakt haar gegraaf en gepeins.

T. "Arie, wat doe je nou...!"

Thea raapt het boompje voorzichtig op en zet het aan de andere kant van de bar met de woorden:

T. "Sorry hoor Dirk, hij meent het niet zo..."

Maar dan barst Arie los:

A. "Kerst hé....vrede op aarde mijn néus! Hier....kijken jullie eens...."

Arie draait zijn hoofd en wijst naar zijn achterhoofd, waar een flink verband zit en zegt:

A. "Zó gaat men tegenwoordig met ons om! En dat terwijl wij er alleen maar op uit zijn om levens te redden door slachtoffers zo snel mogelijk in een ziekenhuis te krijgen.....".

Even valt hij stil. Johanna en Ella kijken nog naar zijn hoofd en Ella zegt:

E. "Tjonge Arie, deze keer heb jij jezelf moeten helpen zeker. Kreeg je ruzie met de achterklep van de ambulance of zo"!

Op dat moment denkt Trix weer iets gevonden te hebben en gaat enthousiast naar de bar. Ze kiest net de verkeerde persoon uit om iets aan te vragen : Arie.

X. "Mag ik u wat vragen..."?

A. *(boos geërgerd)* "Mens!!!

Als geslagen druipt Trix af naar haar bank en blijft daar eventjes. Arie vervolgt naar J & E:

A. "Als dat waar was Ella, dan was ik nu niet zo boos. Moeten jullie horen....".

Voorzichtig, ook nieuwsgierig, komt Trix weer van haar bank. Komt dichterbij, maar blijft op veilige afstand van Arie staan en probeert zijn relaas te volgen.

A. "We werden opgeroepen voor een fout lopende bevalling ergens net voorbij de bomenbuurt. Jullie weten wel, daar waar steeds al die rellen zijn tussen groepen jongeren. Komen we daar een straat inscheuren met loeiende sirene en zwaailicht, zit daar, midden op straat, een groepje van dat opgeschoten spul. Die houden daar een soort openbare kerstborrel of zo".

T. "Die stoven zeker wel uit elkaar voor jullie ambulance"?

A. "Dacht je? Nee dus! Wat er in die glazen van die gasten zat wil ik niet weten. Maar toen ik uiteindelijk maar uitstapte met mijn koffertje, om het laatste stuk dan maar te lopen, blokkeerde dat groepje mijn doorgang. Ééntje zei zelfs: "Zo kerstengeltje, en waar ben jij uit de boom gevallen? En dan wíl je nog een normaal antwoord geven. Maar vóór ik mijn mond daarvoor kon open doen, kréég ik me toch een dreun op mijn achterhoofd, en was ik echt even van de wereld".

Even is hij stil. Johanna, Thea, Ella en Trix reageren geschokt. Nieuwsgierige Ella vraagt verder:

E. "Nou, en toen? Jullie moesten toch met spoed naar die bevalling"? En waar was de politie begeleiding? Waarom hebben jullie niet op hen gewacht? Voor probleem wijken als de bomenbuurt is er toch begeleidingsplicht"?

A. "Ja, daar heb je een punt Ella, maar soms moet je keuzes maken. Deze oproep had extreme haast en Eddy dacht dat de politie ons wel in zou halen vóór we de bomenbuurt bereikten. Nee dus. Een gok genomen en die kwam

verkeerd uit. Maar dan nóg.....zucht.....Toen ik weer bij m'n positieven kwam, zag ik dat ze mijn koffertje aan het plunderen waren. Eddy zag dat ze even niet op ons lette, sleepte me in de ambulance, vergrendelde de deur en spoot met een rotvaart achteruit. Wég van die ellendige gozers. Hij plakte snel een pleister om mijn achterhoofd en toen zijn we via een omweg alsnog naar het bestemmingsadres gescheurd. En daar.....

Hier kan Arie even niet meer verder met zijn verhaal. Het wordt hem allemaal teveel. Hij slikt een paar keer en veegt de tranen van zijn wangen. Johanna probeert hem verder te helpen:

J. "Vertel nu maar verder Arie, toe...gooi het er maar uit. Wij luisteren wel..".

Met de nodige moeite probeert Arie het vertellen te vervolgen:

A. "Toen we uiteindelijk bij het huis aankwamen, stond daar dood stil, midden op straat, als een standbeeld, de armen gekruist voor de borst, met een steen strak wit gezicht: de vader.....Hij verzette geen stap toen we uit de ambulance stapten. Het enige wat hij zei was.....prettig kerstfeest heren !.... en wel op zó'n koude kille toon....de rillingen lopen nog over mijn rug".

T. "Maar die bevalling Arie..."?

Arie zoekt steun op de bar met de ellebogen en laat zijn hoofd in zijn handen zakken. Dan zegt hij bijna onverstaanbaar zacht:

A. "We waren twee minuten te laat.....zij dood....kindje dood"! En dat op kerstavond. Wat mij betreft hoeft kerst nu dus echt niet meer!

Even zijn ze allemaal met stomheid geslagen, maar dan zegt Ella:

E. "Arie, daar kunnen ze jullie toch niet verantwoordelijk voor houden. Het waren die jongeren uit de bomenbuurt"!

A. "Dat kan jij nu wel zeggen...maar WIJ kwamen te laat. En die mán....die houding...die stem....het blijft nu nóg na galmen in mijn hoofd. Dit staat levenslang in mijn ziel gegrift...".

J. "Je bent nu toch zeker voor de rest van deze dienst wel vrij, Arie"?

A. "Kun je net denken! Waar haal je op een avond als deze even een koppel ambulance broeders vandaan"?

Johanna probeert Arie wat te troosten/kalmeren en legt even een arm om zijn schouders. Thea haast zich een kop koffie te maken voor Arie. Hij blijft stil voor zich uit kijkend zitten Trix schuifelt terug naar haar bank en Ella en Johanna nemen weer plaats op hun barkruk Net als ze zitten gaat Johanna's pieper af. Ze pakt het telefoontje uit haar zak, drukt op een knopje en krijgt de centrale brandweerpost aan de lijn. Terwijl ze naar de kapstok loopt:

J. "Welke code?...oh gelukkig, geen grote brand....wat zeg je?...uitzagen.. niet gewond....bomenbuurt....".

Johanna kijkt verschrikt om naar Arie en de bar genoten. Arie gromt:

A. "Welke straat"?

J. *(in haar mobiel)*"Welke straat?...oh, Vuurdoorn!...Tot zo...ik ben zo bij de kazerne..".

A. "Sufferds daar bij de brandweer, vuurdoorn is geen boom, da's een struik! Als ik je advies mag geven Johanna, Ga níet door de bomenbuurt"!

J. "Nee Arie, zullen we zeker niet doen. Tot later...".

Johanna steekt nog even haar hand op ten groet en weg is ze.

T. "Nou nou, geen rustig kerstavondje voor jullie twee".

Arie reageert nergens meer op. Achter zijn rug om maakt Ella naar Thea een schenk gebaar richting Arie's koffie. T. knikt dat ze het begrepen heeft. Ze bukt zich diep onder de bar en komt met een klein flesje omhoog. Zonder dat A. het in de gaten heeft doet ze een scheut in zijn koffie en ruimt het flesje weer op onder in de bar. Ella staat op en gaat naar Arie:

E. "Toe Arie, drink deze super koffie van Thea nu even op, daar word je weer een beetje mens van".

T. "Ja Arie, en niets zeggen tegen Eddy hé? Ik mag absoluut geen sterke drank schenken hier. Dat kost me mijn vergunning".

E. "Jongens, ik ga even naar de bomenbuurt. Nieuws roept! Maar ik kom straks terug hoor Thea, ik laat je hier niet zitten met die twee. Tot straks "!

Ella verdwijnt door de deur. Even is het stil. Arie drinkt van zijn koffie en lijkt wat bij te komen. Dan vervolgt Thea het gesprek:

T. "Zeg Arie, hoe is Eddy er eigenlijk onder"?

A. "Net als ik, kapot! Hij zal zo ook wel hierheen komen, maar hij moest en zou eerst even langs huis om naar Joris te kijken. Als je mee maakt wat wij vanavond mee maakten, móet je gewoon even zien dat jouw vrouw en baby het wél goed maken".

Dan stopt Arie even en richt zijn blik omhoog en zegt hard naar boven:

A. "En dát noemt zich een Liefdevolle God!...Alles naar ZIJN wil....Wie wil dat nou...zo'n jonge vrouw én kindje...".

T. "Arie, stop daarmee!! Je maakt jezelf én ons helemaal gek. Je kan je beter druk maken om de jeugd uit de bomenbuurt. Dáár moet wat aan gedaan worden, en snel ook"!

A. "Hoort U dat..."

Maar dan ineens gaat Arie's pieper af en hij staat op een gaat weer naar de deur.

T. "Tjonge Arie, zo krijg je gewoon geen tijd om deze gebeurtenissen enigszins te verwerken".

A. "Nee Thea, misschien maar goed ook. Zoals mijn pet er nu bij staat, zou ik in staat zijn naar de bomenbuurt te gaan en heel dat zootje van de straat rammen....met alle gevolgen van dien.....".

En weg is hij. Thea richt haar blik op het kerstboompje en zegt:

T. "Tja Dirk, wat een idiote kerstavond"!

Thea zet haar handen in haar zij en kijkt eens even de lege bar rond. Dan komt ook Trix weer in haar beeld en tegen haar zegt ze:

T. "Of Arie het nu leuk vindt of niet, ik doe wél aan kerst. Júist nu".

Trix reageert niet. Ze blijft maar spulletjes in haar handen nemen en weer neerleggen. Thea duikt onder de bar en komt weer tevoorschijn met een doos vol kerstspullen. Ze hangt hier en daar wat kerst slingers op en drapeert een paar strengen lichtjes. Ze steekt een wat gammel ogende stekker in het stopcontact en de lichtjes branden. Als klap op de vuurpijl zet ze een mini kerststalletje tussen de kopjes en schoteltjes aan de achterkant van de bar. Ze zet er een klein kaarsje voor, dat ze voorzichtig aansteekt. Als ze ermee klaar is kijkt ze tevreden zuchtend om zich heen. Dan gaat ze even naar Trix die net een zakdoek uit de tas heeft opgediept:

T. "En, nog iets bovengekomen"?

Trix knikt mismoedig van nee en zegt:

X. "Nee....maar er staat een monogram op deze zakdoek. Een M...zoveel namen met een M....Maar het is kerstmis toch? Dan moeten ze me toch ergens missen?.....Ik zal toch wel gemist worden Thea?,.....toch"?

SPOT UIT

DERDE BEDRIJF

SPOT AAN

Thea zit even rustig aan haar eigen bar een kopje koffie te drinken en Trix is nog altijd aan het rommelen in haar spulletjes. Thea staat op en gaat even bij Trix op de bank zitten.

T. "Nog steeds niets hé! Moed houden hoor. Het komt heus wel weer boven drijven. Je hebt inmiddels toch de eerste letter van je naam via die zakdoek.

X. "Het is zo vreemd, dat ik gewoon niets meer weet! Voor mijn gevoel ligt het antwoord op het puntje van m'n tong, en tóch..".

Trix zit er wat mismoedig bij. Thea weet er eigenlijk niet zoveel raad mee en is bijna opgelucht dat de deur open gaat en er klanten komen, waarvoor ze weer achter haar bar moet. Karel stapt binnen, hangt zijn jas op, groet X die nog op de bank zit en Thea die onmiddellijk opstaat en achter de bar schiet. Karel neemt plaats aan de bar.

K. "Ha Thea, even vluchten voor al die kerstdrukke. Ik het net het kinderkerstspel achter de rug. "Opa Knoest" erg leuk hoor. Straks om half elf is het al weer tijd voor de gezamenlijke kerstnachtviering. Waar ik me ook laat zien iedereen heeft wel wat te vragen of te regelen. Ik gun mezelf een half uur rust. Hier zoeken ze me niet".

T. "Nee, hier ben je gewoon "onderweg"! Een lekker kopje koffie, latte of een cappuccino? Zeg het maar Karel"!

K. "Tja, ik moet voorlopig goed wakker en helder blijven. Geef me maar iets sterks...een dubbele espresso of zo iets".

Karel kijkt handenwrijvend om zich heen en zegt:

K. "'t is rustig hier"!

T. "Ja, Johanna is weggeroepen om iemand uit te zagen en Ella "rook" nieuws in de bomenbuurt. De dame achter je is een verdwaalde ziel, die zichzelf kwijt is, ik stel je zo aan haar voor, en Arie..nou dát is een verhaal. Niet echt een kerstverhaal. Maar hier, eerst jouw koffie, asjeblijft"!

Karel neemt eerst genietend een slokje van zijn koffie. Hij warmt zijn handen aan het kopje en Trix laat wat spulletjes op de grond rollen. Ze raapt alles weer netjes op. Karel zegt:

K. "hmmmm, lekker, dank je!....Stel me nu eerst maar even voor aan die verdwaalde ziel".

T. "We hebben haar Trix genoemd. Ze kwam aan het begin van de avond de bar binnen met een enorme bult op haar hoofd en een gewonde knie. Ze zegt dat ze tegen een lantarenpaal is opgelopen en weet niet meer wie ze is en waar ze woont. Johanna heeft haar een beetje opgelapt en nu wachten we op het moment, dat ze weer bij zich zelf komt. Ik heb de politie al gebeld, maar ja....kerstavond hé, dat zal wel even duren voor er een agent op onze stoep staat".

K. "Ik zal wel eens even met haar praten. Wie weet kan ik nog wat voor haar betekenen. Op het eerste gezicht is zij geen bekende vanuit mijn gemeente".

Karel staat op, neemt zijn koffie mee en gaat naar de bank waar Trix zit.

K. "Mag ik bij u komen zitten"?

Trix schrikt een beetje en wijst voorzichtig naar de andere kant van de bank. Karel neemt plaats op de aangewezen plek. Trix schuift haar spulletjes naar háár kant van de tafel.

K. "Trix is het hé, althans dat vertelde Thea mij zojuist. Mijn naam is Karel".

Hij steekt zijn hand uit en die wordt terughoudend gedrukt.

X. "Dag...eh..Karel, kunt u mij soms vertellen wie ik ben"?

K. "Nee, helaas kan ik dat zo één twee drie niet. Maar vertelt u me eens, bent u gelovig en hoort u misschien bij een kerkgemeenschap, want u draagt een kruisje om uw nek"?

X. "Ik zou het niet weten.....maar ja, dat zou wel moeten hé, anders draag ik geen kruis. Nou dat is dan het tweede herkenningspunt. Ik ben christelijk en mijn naam begint met een M".

Bij de laatste woorden laat Trix de zakdoek met het monogram aan Karel zien. Dan vervolgt Karel zijn indringende waarnemende blik en zegt:

K. "U lijkt me uit de hogere lagen van de bevolking te komen. Een Prada tas! Eerste klas kleding en schoenen, mooie sieraden en keurig gekapt haar"!

X. (*wantrouwig*) "Ik vind het niet prettig om zo onbeschaamd bekeken te worden door een onbekend manspersoon".

Thea, die alles op afstand volgt begint te lachen en zegt:

T. "Rustig maar hoor Trix. Karel is dominee".

X. "Dat zegt niets tegenwoordig"!

T. "In zijn geval sta ik voor hem in. Hij is al jaren een gewaardeerde vaste klant".

K. "Ja, en het zou leuk zijn als jij net zo'n goede "klant" werd van mijn gemeente als ik van jouw koffie bar"

Thea haalt haar schouders op en reageert daar verder niet op, ze vervolgt naar Trix:

T. "Karel is thuis in alle rangen en standen Trix, maar ik wist niet dat hij ook verstand had van modemerken en dergelijke".

K. "Als je maar genoeg te maken krijgt met vrouwen, verenigingen en praatgroepen, dan word je vanzelf wijs gemaakt op dat gebied".

De deur gaat open en Ella komt terug. Hangt haar jas op, groet Trix, Thea en Karel en ziet de extra kerstversiering. Trix haalt opgelucht adem, omdat zijn aandacht van haar weg is.

E. "Ha, die Karel! Ben je de kerststal ontvlucht en dan vind je op je vluchtadres een andere "kerststal".

K. "Ja, en dan kom ik in Thea's "stal" nog weer een verdwaald schaapje tegen. Maar ik kom niet veel verder dan dat Trix hier een christelijke dame is uit de betere kringen. Hebben jullie haar al in de spiegel laten kijken? Je weet maar nooit"!

T. "Wat een idee, Karel. Ik haal er een van achter".

Thea gaat even naar achteren en komt dan snel weer terug met een spiegel. Ze loopt naar de bank en houdt hem Trix voor.

T. "Nou, wie is die dame Trix"?

X. (*aarzelend*) "Ik weet zeker dat ik haar eerder heb gezien....maar wie zij is?... 55 tot 60 jaar schat ik...Het schiet me zo te binnen...ik voel het....maar op

dit moment weet ik nog geen antwoord op deze vraag"?

De deur vliegt open en Arie steekt zijn hoofd om de hoek van de deur. Hij kijkt afkeurend naar alle kerstversierselen, die Thea zo liefdevol heeft opgehangen en reageert dan:

A. "Oké, dat is dan duidelijk. Jij kiest voor het feest van kerstmis en ik kan het niet meer zien....dus...GEGROET"!

Hij knalt de deur achter zich dicht, een verbouwereerde groep mensen achterlatend.

T. "Jeetje, dát was de bedoeling niet! Ik wilde juist het tegenovergestelde bereiken. Kerst moet mensen juist samen brengen, toch..Karel"?

Thea gaat mismoedig aan haar eigen bar zitten. Ella kruipt naast haar, Trix met haar spiegel bij Karel achter latend.

E. "Ach Thea, hij draait wel weer bij. Hij is waarschijnlijk onderweg naar een volgende oproep en heeft nú alweer spijt van zijn uitval.....Kom, zet maar een lekker bakkie voor me. Johanna komt straks ook vast terug en wij waaronder jouw kerstsfeer wel hoor".

Karel laat Trix even zitten waar ze zit en komt nu ook naar de bar.

K. "Oké, dit was vreemd. Vertel me nu eerst maar wat er met Arie aan de hand is. Hij lijkt me zich zelf niet".

T. "Karel, Arie heeft zo'n rot kerstavond. Hij en Eddy kregen een oproep voor een foutlopende bevalling. Er was veel haast bij. Ze moesten ergens achter de bomenbuurt zijn. Daar in die wijk zijn ze tot stoppen gedwongen en is Arie mishandeld. Eddy heeft hem ontzet en hem én de ambulance in veiligheid weten te brengen. Hij heeft Arie's verwonding op het hoofd snel verbonden en daarna zijn ze alsnog met grote spoed via een grote omweg naar het bevalling adres gegaan. Maar ja, na al die ellende zijn ze dus net te laat gekomen. De moeder en het kindje hebben het niet gehaald en de vader.... nou ja, denk je eens in....en dat alles op kerstavond".

E. "Hij kwam hier als een zombie binnenzetten. Alle schuld van de hele wereld om zijn nek. Zo leek het. Een grote schop onder alles wat iets met kerstmis te maken heeft. En ja Thea, iets minder uitbundig had gekund, zeker na die eerste uithaal naar Dirks boompje".

Karel lijkt zich op te winden over het voorval en vervolgt:

K. "Wat een drama. Het wordt tijd dat de politiek zich eens goed sterk gaat maken voor de bescherming van onze hulp diensten. Dit is toch bij de konijnen af. Ella, jij gaat vast alle gegevens over dit akkefietje al verzamelen Wil jij ze mij mailen? Na de kerstdrukke duik ik er direct in. Ik heb mijn kerstpreek al lang op papier staan, maar dit voorval ga ik zeker aanhalen. Soms moet je meer confronterend zijn om een punt te maken".

Karel zit even peinzend voor zich uit te kijken en mompelt:

K. "Er is géén kindeke geboren op aard....dat zou kunnen?.....of....nou ja, ik vertrouw maar op wat mij op het juiste moment ingegeven wordt. Meestal komen de woorden vanzelf. (*luider*) Maar na de kerstdagen zal ik de verantwoordelijke jongeren en hun ouders te bezoeken, en ze dan eens confronteren met de vraag door wie zij geholpen denken te worden bij een verkeersongeval of een brand in hun woning of een hartaanval. Ik zal.."

Ineens is het donker. Kortsluiting. Alleen de kaarsjes blijven branden. Allen schrikken en Thea zegt:

T. "Snotverdikkie! En dat precies nu"! Ella, hou jij de boel hier even in de gaten voor mij, dan ga ik even naar de bovenbuurman. Joop helpt me wel vaker bij dit soort problemen sinds Dirk er niet meer is. Hij is elektricien".

Thea gaat via de deur af. Trix komt wat angstig naar de bar waar wat meer licht is.

X. "Wat is er aan de hand? Waarom is het ineens donker"?

K. "Kalm maar Trix, er is ergens kortsluiting in de bar".

E. " Ja, ik denk dat die oude lichtjes de oorzaak zijn. Dat snoer zal wel niet meer helemaal deugen".

X. (*aarzelend*)"Ja...kortsluiting....dat was bij mij thuis....".

Daar blijft ze diep nadenkend bij stil. Karel en Ella kijken haar verwachtingvol aan.

K. "Ja, toe maar Trix, er komt iets bovendrijven....".

Maar Trix blijft steken in haar gegrAAF in haar geheugen. Ze trekt zich zonder wat te zeggen weer terug op de bank en blijft daar stil diep nadenkend zitten. De anderen laten het maar even zo. Dan komt Thea weer binnen met Johanna achter haar aan.

T. "Dat is boffen jongens, loop ik net vóór ik het portiek op wil gaan Johanna tegen het lijf, en die is ook goed thuis is alle elektronica".

J. "Goedenavond samen, ik hoop dat ik wat licht kan brengen in de duisternis".

Thea trekt het gordijn wat opzij en wijst Johanna de stoppenkast aan.

J. "Ja ja, ik weet zo onderhand wel waar jij de meterkast verborgen houdt. Kan iemand mij bijlichten met een zaklamp of een kaars? En Thea, heb jij ergens nieuwe stoppen"!

Thea gaat snel achter de bar en haalt een zaklamp tevoorschijn. Ze doet hem aan en gaat terug naar Johanna. Ze laat het licht op de stoppenkast schijnen. Johanna bekijkt de stoppen nauwkeurig en zegt dan:

J. "Kijkt, die daar! Dát is de boosdoener. Wat zit er op deze stop Thea"?

T. "Sorry, ik denk dat het de kerstverlichting is. Die is al oud en die heb ik een kwartiertje geleden in het stopcontact gestoken. Het leek geen probleem".

J. "Hoeveel keer er deze dagen geen storingen verholpen zijn, die veroorzaakt zijn door oude, verteerde kerstlichtjes en snoeren. En binnenbrandjes door kortsluiting. Je kan die lampjes bijna omdopen tot "kerstverduistering"!

K. "Kom kom Johanna, ik blijf toch voor de variant kerstverlichting. Ook al is het voor sommige onder ons zwaar".

Johanna reageert niet. Ze rommelt wat achter het gordijn met de stoppen en zegt wat onverstaanbaars achter het gordijn tegen Thea die haar niet verstaat.

T. "Wat zeg je Johanna"?

Johanna draait zich om en ziet nu pas de veranderingen in de bar:

J. "Oh, gezellig hier met al die kaarsjes. En oh..grappig Thea, dat mini stalletje in jouw bar met Jozef en Maria...."

Bij het horen van die naam springt Trix ineens op van de bank en roept heel blij:

X. "Maria"! (*allemaal kijken ze ineens naar Trix*)"Maria, ik heet Maria. God zij dank ik weet het weer. Maria Hogewal, zó heet ik. En nu weet ik het weer van vanmiddag. Ik had kortsluiting thuis en er was een service monteur bij mij

aan de gang. Hij had al zoveel kortsluitinkjes op moeten lossen vandaag dat hij door zijn voorraad heen was. Ik bood aan voor hem naar zijn zaak te gaan, terwijl hij bij mij de problemen oploste. Die man zal wel gedacht hebben! Dat gekke mens komt nooit meer terug. Onderweg verdwaalt voor stoppen"!

Iedereen reageert blij verrast. De praktische Thea zegt:

T. "Nou Maria, aangenaam kennis maken. Dan zal ik nu eerst maar even de politie afbellen, want die hoeven nu niet meer te komen".

X. "Politie"?

T. "Ja Maria, jij denkt toch niet dat ik hier een vreemde dame, die niet meer weet wie of waar ze is, zomaar aan haar lot overlaat? Dan moet je hulp inschakelen. En als dat niet meer nodig is die hulp weer afbellen"!

X. *(wat beduusd)*"Oh".

E. "Zeg Thea, als ik eens met Maria bij de politie langs ga. Haar helpen met alles weer op een rijtje te zetten, dan hoef jij niet te bellen en is het voor Maria allemaal wat makkelijker, toch"?

K. "Ja ja, Ella ruikt een goed verhaal! Maar dat lijkt een goed plan, denk je niet Thea"? En jij Maria, wat vind jij"?

X "Nou erg graag Ella. Ik weet niet hoe ik jullie moet bedanken. Dit was een rare toestand. Wat ben ik blij dat ik alles weer weet. Jullie weten niet half hoe eng het is om alle controle te verliezen en niet te weten wat er is gebeurd".

E. "Ik zal je alles vertellen onderweg naar het bureau. Kom, dan gaan we".

Ella neemt Maria zacht bij de arm en ze gaan richting uitgang. Maria draait zich om:

X. "Nogmaals echt heel hartelijk bedankt en ik beloof hier terug te komen om koffie te drinken "Onderweg".

Ella steekt haar hand nog op en dan gaan ze af door de deur. Karel heeft alles gade geslagen vanaf zijn barkruk en Johanna maakt ruimte om de dames door te laten. Dan zegt Johanna:

J. "Zeg Thea, ik sta hier wortel te schieten. Komen die stoppen nou nog"?

T. "Ja ja, ben al onderweg voor die stoppen. Maar vóór je er een nieuwe inzet trek ik eerst even de stekker van de kerstverlichting er uit. Dat zal Arie ook wel prettiger vinden".

K. "Over Arie gesproken, denken jullie dat hij nog langskomt nu"?

Terwijl Thea heen en weer loopt voor Johanna reageert ze naar Karel:

T. "Arie blijft nooit lang boos. Eigenlijk verwacht ik dat hij vanavond nog een keertje zijn gezicht laat zien".

Terwijl Johanna de stoppen verwisselt ruimt Thea de lichtjes weg. De normale verlichting doet het weer en Johanna klapt vergenoegd in haar handen. Dan zoekt ze haar kruk aan de bar op en gaat zitten, terwijl Karel juist opstaat om weer te vertrekken.

K. "Nou dan laat ik Arie maar in jullie vertrouwde handen. Ik heb nu al lang genoeg mijn snor gedrukt. Ik zal me maar eens gaan melden, voor men mij gaat zoeken. Als Arie vanavond nog een punt wil maken met die vervelende gebeurtenis, dan zou ik hem graag bij mijn dienst willen zien. Hij zou dan mijn verhaal over de lastiggevallen hulpverleners kracht bij kunnen zetten. Ik ben nog "broedende" over hoe ik dat ga aanpakken, maar ik zou hem daar graag in betrekken. Als het niet nu met de kerstviering is, dan wel op een later tijdstip. Dit móet een keer ophouden! Het is té erg. En jij Johanna, maak jij ook wel eens van die vervelende dingen mee"?

J. "Tot nu toe heb ik dat zelf nog niet meegemaakt, maar als is de verhalen van de beroepscollega's hoor, dan is Arie's verhaal niet het enige in zijn soort. Ik zal eens vragen of er ergens iets bijgehouden wordt als dit soort dingen gebeuren bij de brandweer. Dan geef ik het wel door aan Ella. Zij kan alles samenvoegen en naar jou toesturen. Ook kan zij verder informeren bij de politie hier in de stad. Dan kunnen jullie er een streek-iets van maken".

K. "Kijk, daar hebben we een plan. Daar kan ik mee aan de slag. Dank je wel Johanna, voor jouw goede idee. Proberen jullie Arie zover te krijgen dat hij ook mee doet. Jullie horen nog van mij. Nu moet ik echt gaan. Hoogste tijd. Arie vanavond nog inbouwen in de dienst zal wel niet lukken, maar in jouw plan, Johanna, kan Arie het voortouw nemen. Jij en Eddy trouwens ook. Zie ik één van jullie nog vanavond? Zo niet, wens ik jullie heel fijne dagen. Tot na de kerst".

Zowel Johanna als Thea kijken erg zuinig bij de vraag van Karel, die eigenlijk het antwoord wel wist op zijn vraag, maar het niet kon laten hem toch te stellen. Karel zwaait ten afscheid en verdwijnt door de deur. De dames blijven samen achter.

J. "Hij blijft het proberen hé"?

Einde zichtversie.

In totaal 31 pagina's